



גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
9:02	7:22	אלעד
9:01	7:12	בית שמש
9:03	7:30	בני ברק
9:02	7:22	טבריה
9:02	7:09	יבנאל
9:01	7:13	ירושלים
9:02	7:20	מודיעין עילית
9:03	7:20	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 15, גליון 38 (757)

פרשת בלק (חקת בלק בחו"ל), י"ב חמוז, אבות פרק ה', שעת תשפ"ו לפ"ק

שיעורים כסדרון: | נ"ך: יהושע ט' | בבלי: חולין נ"ח | ירושלמי: בבא מציעא י"ב | תוספתא: נדרים ב' | רמב"ם: עירובין ז'

מוהרא"ש מספר

שְׁהִיָּה בְקַעֲמָפ

לְשִׁיָּה בְקַעֲמָפ יֵשׁ מַעֲלוֹת מְאֹד גְּדוֹלוֹת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, עוֹזְבִים אֶת הָעִיר, עוֹזְבִים אֶת הַרְחֹבוֹת הַגּוֹיִים, אֲפָשָׁר בְּקַעֲמָפ לְהִתְרוֹמֵם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם; אִזְ תִּתְחַבֵּר רַק עִם חֲבָרִים טוֹבִים שְׁעוֹבְדִים אֶת הַשֵּׁם בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, חֲבָרִים שְׂיֵשׁ לָהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם, חֲבָרִים שְׁעוֹמְדִים בְּסֵדֶר הַיְשִׁיבָה וּבִתְקִנּוֹת שְׁעוֹשִׂים בְּקַעֲמָפ, כִּי גַם בְּקַעֲמָפ צְרִיכִים יְרֵאת שָׁמַיִם, וְאִם מִיִּשְׁהוּ בַחֲדָר שֶׁלָּךְ הֵבִיא כָּלִי שְׁאֲפָשָׁר לְרֵאוֹת בְּזֶה הַסֵּרְטוֹת – תִּהְיֶה חֲזָק לֹא לְהִסְתַּפֵּל בְּהַסֵּרְטוֹת, וְאֲפִילוֹ שֶׁהַבְּחוּרִים יִגִּדּוּ לָךְ: "אֵל תִּהְיֶה אֲדוּק, אֵל תִּשְׁתַּטֵּה, אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ מִתֵּר לְהִסְתַּפֵּל, הַדְּבָרִים <<<<

מילה של התחזקות

בְּקִשְׁתָּ שְׁאֲכַתֵּב לָךְ מִכְתָּב בְּדִי לַחֲדָשׁ אוֹתָךְ; אַחֵי אֶהוּבִי, תִּתְעוֹדֵר, תִּרְאֶה שְׁשֹׁנוֹת נְעוּרֶיךָ הַיְפִים לֹא יַעֲבְרוּ בְּשִׁטּוּיּוֹת, תִּרְאֶה בְּכָל יוֹם לְהִתְפַּלֵּל וּלְלַמּוֹד, לָךְ לְבֵית הַבְּנֵסֶת שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם לְהִתְפַּלֵּל אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנַחֵה וְעֶרְבִית, לָךְ לְבֵית הַבְּנֵסֶת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, שְׁשׁוֹם דָּבָר לֹא יַעֲצֹר מִלְּלַכַּת לְבֵית הַבְּנֵסֶת, אֲפִילוֹ שְׁאֲתָה בְּאַחוֹר, אֲתָה צְרִיךְ לְרוּץ לְעִבּוּדָה – לָךְ קוֹדֵם לְבֵית הַבְּנֵסֶת, אֲפִילוֹ שְׁלוֹחֲצִים עֲלֶיךָ וְכוּ', תִּחְשׁוּב מִה עוֹשֶׂה אָדָם שְׂקָם וְהוּא לֹא מְרַגֵּישׁ טוֹב וְהוּא מִתְקַשֵּׁר לְהַצְלָה, מוֹבִילִים אוֹתוֹ לְבֵית הַחֹלִים, מִה הוּא חוֹשֵׁב עַל הָעִבּוּדָה? אֵיזָה חֲשׁוֹנוֹת רְצִים בְּמַח שֶׁלוֹ? הוּא חוֹשֵׁב רַק עַל דְּבָר אֶחָד: 'אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת בְּרִיא, אֲנִי רוֹצֶה לְחַיּוֹת, אֲנִי לֹא צְרִיךְ כְּלוּם', כִּךָ יְהוּדִי צְרִיךְ לְחַשֵּׁב בְּכָל בְּקָר: 'אֲנִי רוֹצֶה לְהִתְפַּלֵּל, אֲנִי לֹא צְרִיךְ כְּלוּם, אֲנִי יְהוּדִי'. (עֲצַתוֹ אֲמוֹנָה קִרְחַת תִּשְׁפ"ו)

ווארט על הפרשה

לֹא הֵבִיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל, ה' אֱלֹקֵינוּ עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מִלֶּךְ בּוֹ. הַמְדַרְשׁ אוֹמֵר (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה כ, ט): הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מִסְתַּפֵּל עַל הָעִבְרוֹת שֶׁל הַיְהוּדִים רַק עַל הַגְּאוּת שְׂבָהֶם.

אֲפָשָׁר לְהִבִּין זֹאת לִפִּי מִה שְׂרַבְנּוֹ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוה"ר חַלְק א' סִימֵן רפ"ב): שְׂאָדָם צְרִיךְ לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, הוּא צְרִיךְ רַק לְהִסְתַּפֵּל עַל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה וְלִהְיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל הַחֲלָקִים הָרְעִים, וְכִךָ גַם עַל יְהוּדֵי אַחֵר צְרִיכִים לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל הַחֲלָקִים הַטּוֹבִים שֶׁלוֹ, וְלֹא עַל הַדְּבָרִים הָרְעִים שֶׁלוֹ.

בְּאֵמֶת שְׁנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ הוֹלְכִים בְּיַחַד, כְּשֶׂאָדָם מִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ רַק עַל הַחֲלָקִים הַטּוֹבִים, אִזְ הוּא שְׂמַח וְהוּא מִסְתַּפֵּל גַם בְּשִׁנֵּי רַק עַל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים, אֲבָל כְּשֶׂאָדָם רוֹאֶה רַק אֶת הַדְּבָרִים הָרְעִים אֲצִלוֹ אִזְ הוּא נִהְיֶה אָדָם מִמְרַמֵּר, וְהוּא רוֹאֶה רַק רַע בְּכָל אֶחָד.

זֶה הַפְּרוּשׁ בַּפְּסוּק, הַפְּסוּק מִתְּכַוֵּן לְכָל יְהוּדֵי לֹא הֵבִיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב – שֶׁלֹּא יִסְתַּפְּלוּ עַל הַדְּבָרִים הָרְעִים שֶׁל הַיְהוּדִים הַפְּשׁוּטִים, וְלֹא רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל – וְגַם לֹא יִסְתַּפְּלוּ רַע עַל הַצְּדִיקִים, אֵיךְ זֹכִים לְזֶה? ה' אֱלֹקֵינוּ עִמּוֹ - כְּשֶׂאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּמִיד אִתּוֹ, לֹא מִשְׁנֶה מִה הוּא עֹשֶׂה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲדִיין אוֹהֵב אוֹתוֹ וְהוּא אִתּוֹ, אִזְ הוּא יוֹדֵעַ, וְתִרְוַעַת מִלֶּךְ בּוֹ – שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב כָּל יְהוּדֵי אֵיךְ שֶׁהוּא רַק נִרְאֶה.

זֶה הַפְּרוּשׁ בְּמֵה שֶׁהַמְדַרְשׁ אוֹמֵר שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לֹא מִסְתַּפֵּל עַל הַדְּבָרִים הָרְעִים שֶׁל הַיְהוּדִים רַק עַל הַגְּאוּת שְׂבָהֶם, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִסְתַּפֵּל רַק עַל זֶה שֶׁהַיְהוּדִי גָּאָה בְּמִצּוֹת וּבְמַעֲשִׂים הַטּוֹבִים שֶׁלוֹ, הוּא שְׂמַח בְּזֶה, וְהוּא לֹא מִסְתַּפֵּל עַל הַחֲלָקִים הָרְעִים שְׂיֵשׁ לוֹ, זֶה מְאֹד חָשׁוּב אֲצִל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הֵבִיט נִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ לְדוֹן לְכַף זְכוּת כָּל אֶחָד, שְׂאָדָם קוֹדֵם יִתְחַיֵּל אֲצִל עֲצָמוֹ, לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים שְׂיֵשׁ לוֹ, זֶה גוֹרֵם שֶׁהָאָדָם יִהְיֶה שְׂמַח וְרַגוּעַ, שֶׁהוּא לֹא יִהְיֶה מִמְרַמֵּר שֶׁזֶה לֹא טוֹב וְזֶה לֹא טוֹב, כִּי כְּשֶׁמִסְתַּפְּלִים עַל הַחֲלָקִים הָרְעִים, נַעֲשִׂים עֲצוּבִים וְחִסְרֵי מִצַּב רוּחַ, וְאִזְ גַּם רוֹאִים רַק אֶת הַדְּבָרִים הָרְעִים שֶׁל כָּל אֶחָד, וְדָנִים אֶת כָּל אֶחָד לְכַף חוֹבָה.

וְלִהְיוֹת, כְּשֶׁרוֹאִים רַק אֶת הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים שֶׁל עֲצָמוֹ, אִזְ כְּבָר נִהְיֶה שְׂמַחִים מִמִּילָא, הַמַּח יִהְיֶה מְשֻׁב וְנִתְחַיֵּל לְרֵאוֹת אֶת הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים אֲצִל כָּל אֶחָד סְבִיבָנוּ, נְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְנִגְרַם שְׂכַל אֶחָד יִהְיֶה בְּאֵמֶת בְּסֵדֶר.

(זאת התורה בלק ח)

וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ. מוה"ר"ש אוֹמֵר שֶׁהַפְּסוּק בֹּא לְרַמֵּז לָנוּ מִה שְׂרַבְנּוֹ ז"ל אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוה"ר חַלְק א' סִימֵן ל"ח): שְׂכִשְׁתֵּתָאוֹת מִתְגַּבְּרוֹת עַל הָאָדָם עֲלִיו לְקַרָא קְרִיאַת שְׁמַע, וְכִךָ הוּא יִקְרָר אֶת הַיֵּצֶר הָרַע.

חז"ל אוֹמְרִים (בְּרִכוֹת טו): כָּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע וּמְדַקְדֵק בְּאוֹתֵיהֶּה מְצַנְנִין לוֹ גִּיהוּנוֹם, זֶה לֹא רַק גִּיהוּנוֹם בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲלָא גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה זֶה מְקַרָר אֶת אֵשׁ הַתְּאוֹת שְׁבוּעֵרַת בְּאָדָם.

זֶה הַפְּרוּשׁ בַּפְּסוּק, כְּשֶׁפִּנְחָס רָאָה שֶׁהַתְּאוֹת מִתְגַּבְּרוֹת עַל הַיְהוּדִים, וְהֵם נִכְשָׁלִים בְּעִבְרוֹת, וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ, הוּא לְקַח אֶת קְרִיאַת שְׁמַע שְׂיֵשׁ בְּזֶה רַמ"ח מִיָּלִים, וְעַם זֶה הוּא הַכְּנִיעַ אֶת הַתְּאוֹת הַקְּשׁוֹת.

(זאת התורה בלק ט)

בְּפִרְטוּת בְּקִאנְטְרִי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יום ד' פֶּרֶשֶׁת קֶרַח, (חֻקַּת בֵּא"ו),
ב' תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ו

יְקִירֵי ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי כֹל כֶּף שְׂמַח שְׂאֵתָה מְגִיעַ אֵלֵינוּ לְקִאנְטְרִי 'אֵילָן הַחַיִּים', אֵתָה תִּהְיֶה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ בְּמִשְׁךְ הַקֵּיץ. אֲנִי רוֹצֶה לְחַזֵּק אוֹתְךָ שֶׁתִּנְצֵל אֶת הַקֵּיץ כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, וְתִבְלֶה בְּקִאנְטְרִי עִם אֲשֶׁתְךָ וְהַיְלָדִים, לִשְׂכֹן שְׁלֹךְ תֵּן לְבָלוֹת עִם אֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדֵיו, אֶל תִּעַרְבֵב אֶת הַיּוֹצְרוֹת, אֶל תִּדְחֹף אֶת הָאֵף לְאֵן שְׂאֵתָה לֹא שִׁיךְ, זֶה לֹא עֵדִין לְהַכְנִס לְבַיִת שֶׁל הַשָּׁנִי, וְגַם לֹא לְחַצֵּר שֶׁל הַשָּׁנִי, לְמִרְפֶּסֶת וְכדוּמָה; אִם הוּא אוֹכֵל אֲרוּחַת עֶרֶב בְּחַצֵּר שְׁלוֹ – אֶל תִּטִּיל פְּנִימָה, כְּדֵי לְשׁוּחַח, לְצַחוּק – הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ. אֵלוֹ שְׂאוֹמְרִים: "זֶה שׁוֹם דְּבַר רַע, רַק מְשׁוּחָחִים, רַק צוּחֻקִים, רַק מְחִיכִים, לֹא עוֹשִׂים שׁוֹם דְּבַר רַע"; עַל זֶה אוֹמֶרֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה (מִשְׁלֵי ו, כז): "הִיחַתָּה אִישׁ אִשׁ בְּחִיקוֹ וּבִגְדִיו לֹא תִשְׂרַפְנָה, כִּן הִבָּא אֶל אִשֶׁת רַעְהוּ, לֹא יִנְקֶה כֹּל הַנֹּגֵעַ בָּהּ", וְכִי אָדָם יִכּוֹל לְהַחֲזִיק אִשׁ עַל בְּרַפְיוֹ וּבִגְדֵיו לֹא יִשְׂרָפוּ? וְכִי אָדָם יִכּוֹל לְטִיֵּל עַל גַּחְלִים וְלֹא יִשְׂרָפוּ לוֹ הַרְגָלִים? כֶּף יְהִי סוּפוֹ שֶׁל אָדָם שְׂאוֹמֵר 'רַק מְשׁוּחָחִים, מְבָלִים, צוּחֻקִים, אֲנַחְנוּ לֹא עוֹשִׂים שׁוֹם דְּבַר רַע"; נִשְׂרָפִים בְּגֵהִינוֹם רַחֲמָנָא לְצַלָן.

כֹּל מֵה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה – שִׁיחָה בְּפִרְטוּת עִם הַמְשַׁפָּחָה שְׁלֹךְ, כְּלוֹמֵר בְּפִרְטוּת עִם יְלָדֶיךָ, וְתִזְהַר לֹא לְאָבֵד בְּ'קִאנְטְרִי' אֶת כֹּל יְרֵאת הַשָּׁמַיִם שְׁלֹךְ, לֹא בְּחִנָּם יְהִי הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מִסֵּאטְמֵעַר זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ בּוֹכָה עַל אֵלוֹ שְׁנוֹסְעִים לְ'קִאנְטְרִי', שִׁיְדַעוּ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְצָא גַם שָׁם וְצְרִיכִים לְהִתְנַהֵג בִּירֵאת שָׁמַיִם; הוּא אָמַר: "עוֹזְבִים אֶת הָעִיר, אֲבָל לֹא עוֹזְבִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ".

זֶה כֹּל כֶּף יָפָה וְכֹל כֶּף טוֹב כְּשֶׁהִבִּית עִם יְרֵאת שָׁמַיִם, הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בְּבַיִת, יֵשׁ אֶת כֹּל הַבְּרָכוֹת בְּבַיִת, וְאוֹי וְאָבוֹי כְּשֶׁלֹּא מִתְנַהֲגִים בְּצַנִּיעוּת, יוֹשְׁבִים בְּיַחַד זוּגוֹת, גְּבָרִים וְנָשִׁים, אוֹי וְאָבוֹי מֵה שְׂקוּרָה, הַשְׂכִּינָה מִסְתַּלְקֶת, וְכִשֶׁהִשְׂכִּינָה לֹא נִמְצָאת בְּבַיִת – בְּאִים הַמְזִיקִים, בְּאוֹת צָרוֹת רַחֲמָנָא לְצַלָן.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲוִנוֹת.

(עֲצַתוֹ אֲמוּנָה קֶרַח תִּשְׁפ"ו)

הָאֵלוֹ הֵם לֹא בְּעִיָּה – תִּתְחַמֵּק בְּחֻכְמָה, אֶל תִּפְרֹץ אֶת הַגְּדָר שְׁלִקְחָתָּ עַל עֲצָמְךָ לֹא לְהִסְתַּכֵּל; גַּם כְּשֶׂאֵתָה שׁוֹמֵעַ חֲבָרִים שְׂמֵדְבָרִים עַל דְּבָרִים שֶׁהֵם רְאוּ, וְזֶה נִרְאֶה לְךָ מְאֹד מְעַנֵּן וְאֵתָה מְרַגֵּשׁ כְּמוֹ טִיפֵשׁ שְׂאֵתָה לֹא יוֹדֵעַ מֵהַדְּבָרִים הָאֵלוֹ, אִין לְךָ מֵה לְהִשְׁתַּתֵּף בְּשִׂיחָה – תִּזְכּוֹר מֵה שְׂחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (עֲדוּת ה, ו), עֲדִיף לְהִרְאוֹת שׁוֹטָה – מֵאֲשֶׁר לְהִיּוֹת שְׁנֵיָה אַחַת רִשְׁעֵי, וְתִהְיֶה חֻזַּק עִם הַגְּדָר הַטּוֹב שְׁלֹךְ שְׁלֹא לְהִסְתַּכֵּל; כִּי כְּשֶׂמִתְחִילִים לְהִסְתַּכֵּל בְּהִסְרָטוֹת – אִין לְזֶה מְעַצוֹר, מְגִיעִים לְהִסְתַּכֵּל בְּדְבָרִים הַכִּי גְרוּעִים, שְׁלֵשׁ הַחֲמוּרוֹת: עֲבוּדָה זָרָה, גְלוּי עֲרִיוֹת וְשִׁפְכוֹת דָּמִים.

דַּע לְךָ, הַיִּצָּר הָרַע עוֹבֵד בְּחֻכְמָה, וְכִשֶׁהוּא רוֹצֶה לְצוּד בְּחוּר צְעִיר וְטַהוֹר הוּא לֹא יִתְחִיל בְּלִהְרָאוֹת לוֹ דְּבָרִים רָעִים, הוּא יִתְחִיל עִם קְלִיפִים חֲרָדִים, עִם בְּדִיחוֹת, עִם פְּרִסוּמוֹת, וְכֹךְ לֹאט לֹאט מִתְרַגְּלִים לְהִסְתַּכֵּל, וְעַם הַזְּמַן מִתְחִילִים לְהִסְתַּכֵּל בְּחֻדְשׁוֹת, הָאָדָם מִתִּיר לְעַצְמוֹ לְהִסְתַּכֵּל בְּשִׁנְשִׁים מְדַבְּרוֹת, וְכֹךְ מִתְחִילִים לְהִסְתַּכֵּל בְּהִסְרָטוֹת וּבִסְרָטִים שֶׁל גּוֹיִם, וְנוֹפְלִים לְצַפִּיָּה בְּעִבְרוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ. גַּם בְּדְבָרִים חֲרָדִים לְעַצְמָם מְסוּפֵן לְהִסְתַּכֵּל, כִּי לְעַצְרָנוּ יֵשׁ הַיּוֹם יְהוּדִים מְשַׁלְּנוּ שְׂקוּרָאִים לְעַצְמָם חֲסִידִים, עִם שְׂטֵרֵימֵל וְקַפּוֹטָה, שְׁעוֹשִׂים כֹּל מִיָּנִי לִיצְנוּת עַל יְהוּדִים כְּשָׂרִים, הֵם עוֹשִׂים לְצַנוּת מִמְצוֹת וּמִנְהַגִּים; רִשְׁמִית זֶה לֹא נִגְדַּת הַיְהוּדוּת, רִשְׁמִית זֶה בְּשִׁבִיל פְּרִסְמִית וּבִלְוִי, אֲבָל טְמוֹן בְּזֶה אָרֶס; כְּשֶׂמִסְתַּכְּלִים בְּדְבָרִים הָאֵלוֹ מִתְקַרְרִים מִהַמְצוֹת, מִתְקַרְרִים לְקִיִּים אֶת הַמְנַהֲגִים הַקְּדוּשִׁים; מִזֶּה צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד. כִּי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת לִיצְנוּת, סִימָן ה): "עַל יְדֵי לִיצְנוּת אִין לוֹ חֻכְמָה", לְצַנוּת מְגִרֶשֶׁת אֶת יְרֵאת הַשָּׁמַיִם; עַל כֵּן מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ, תִּתְחַמֵּק בְּחֻכְמָה מִהַבְּחוּרִים הָאֵלֶּה, תִּחַפֵּשׁ בִּישִׁיבָה בְּחוּרִים יְרֵאֵי שָׁמַיִם שִׁישׁ לְהֵם תְּמִימוֹת, וְאֵתָם תִּבְלֶה, אֵתָם תִּשְׁוּחַח; כֶּף תִּזְכֶּה לְקִנּוּת הַרְבֵּה יְרֵאת שָׁמַיִם, אֵתָה תִּנְצֵל אֶת הַקֵּיץ בְּקְדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה.

לְשִׁיחָה בְּקַעֲמָפּ יֵשׁ מְעַלּוֹת מְאֹד גְּדוּלוֹת; לְהִיּוֹת רְחוּק מִהָעִיר, רְחוּק מִהָרְחוּב – זֹו מְעַלָּה מְאֹד גְּדוּלָה, אֲבָל צְרִיכִים לְהִזְהַר לֹא לְשַׁנוּת אֶל הַדְּרָךְ שְׂרָאוֹ אֲצֵל הַהוּרִים, כְּשֶׂרָאוֹי שֶׁהַחֲבָרִים מִתְנַהֲגִים אַחֲרֵת מִהִבִּית, צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֻזְקִים, לְהִשְׁאֵר עִם הַדְּרָךְ הַטּוֹבָה שֶׁהַהוּרִים מִתְנַהֲגִים; בִּישִׁיבָה מְגִיעִים בְּחוּרִים מִכֹּל סוּגֵי הַבָּתִּים, וְאֲכֹן צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג יָפָה אֶל פּוֹלָם, לְקֶרֶב כֹּל אַחַד, לְבָרַךְ לְשִׁלוֹם כֹּל אַחַד, אֲבָל צְרִיכִים לְהִזְהַר לֹא לְזַרֵּק אֶת הַדְּרָךְ שֶׁהַהוּרִים מִתְנַהֲגִים, לֹא לְחַקוֹת אֶת הַחֲסִרוֹנוֹת שֶׁהֵם מְבִיאִים מִהִבִּית.

(קוֹנְטֵרֶס קַעֲמָפּ)

סֵפֶר הַמִּדּוֹת תְּשׁוּבָה

מ. מִי שְׂמַחֲזִיר רִשְׁעִים בְּתְשׁוּבָה, יִזְכֶּה לְשִׁמְרִית שַׁבָּת.

מא. גַּם אִינוּ נִזְוֵק מִנְחָשׁ.



למה עזבו את השידוך?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מתחזק הרבה מהשיחות והשיעורים של ראש הישיבה שליט"א. השם יתברך עזר לי והתארגנתי לפני כמה חודשים, אבל חודש לפני שהתחננה היתה צריכה להתקיים - הכלה עזבה את השידוך, בלי שום סיבה.

מאז אני שבור לגמרי, אני ממש לא יכול ללמוד, אני בקשי מסוגל להתפלל קצת. אני לא יודע מה לעשות ואיך להמשיך מפה, אולי ראש הישיבה שליט"א יכול לעזור לי ולחזק אותי.

יישר פח

תשובה

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת בהעלותך (שלח בא"י), י"ז סיון, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר

קבלתי את מקבתך.

מה שקרה לך, שעזבו את השידוך חודש לפני החתונה - זה ספור מאד כואב, הכאב הוא כאב נורא, זה עלול לשגע את האדם השם ישמרנו, כי כבר שמחו שעומדים להתחתן, הרגשות היו כל כך חזקים, צפו לזמן הכי יפה שיש בחיים - ופתאום בום... פיצוץ... פצצה... הכל התבטל... הצער חזק מאד.

בכל זאת אבקש ממך אחי האהוב, חברי חמדת לכבי: "תתאחז ותחזיק מעמד"; תשגן את האמונה, תשגן שכל מה שקורה - מגיע מהשם יתברך, ואם זה מגיע מהשם יתברך - זה לא יכול להיות רע, כי מהשם יתברך - לא יוצא רע, ואם אנחנו לא מבינים את זה - זה עדיין בטוח לטובתנו, נאנחנו לא יכולים להבין את דרכי המקום.

השידוך שעזבו - גם היה השידוך שלך, וזה יקרב את השידוך שלך; כך רבנו ז"ל גילה כשאשתו של רבנו נפטרה. רבנו היה בראדוויל, רבנו מאד רצה להתחתן, הוא לא רצה להיות בלי אשה, הגיעו אז הרבה נשים, הם רצו להשתדך אתו, אמר רבנו ז"ל מותר"ן, סימן תקצה), שכל אלו שהגיעו בנסיעה הם השידוכים שלו, וכך זה אצל כל אדם, יש לו כמה וכמה זיווגים, "כי מכל הדבורים שמדברים בעניני השדוכים אף על פי שאינם נגמרים זה בעצמו בחינת זיווג ושידוך. ולפעמים יושבים בני אדם בבתיהם ואומרים שראוי שזה ישא את זאת ועל ידי זה נגמר בחינת הזיווג של זה האיש עם אותה האשה. ולפעמים באים שדכנים ומדברים השידוך אבל אינו נגמר וגם זה בחינת זיווג משידוך. וכוננאי היא בחינת זיווג יותר מהראשון. ולפעמים נוסעים לעשות השידוך ובקעת הגמר נפדים מאיזה סבה. ולפעמים נגמר השידוך ואחר כך מפסיקים הקשר של תנאים. ולפעמים באין לידי נשואין ואחר כך בסמוך נעשה גט ביניהם. ולפעמים אינו נעשה הגט עד אחר איזה זמן וכיוצא בזה כמה בחינות שיש בעניני השדוכים והזיווגים שאינם נגמרים אחר כך, אבל כלם הם בחינת זיווגים שלו. כי כל אחד יש לו כמה זיווגים, רק שאצל זה נגמר איזה זיווג שלו על ידי איזה דבור בעלמא שמדברים

לאחר מכן זכה הקהל לשמוע דברות קודש מפי ראש הישיבה שליט"א הוא פתח בהודאה למנהל על מסירות הנפש שלו למען החדר וילדי החמד. ראש הישיבה ציין כי אי אפשר לתפוס אילו כוחות ומאמצים משקיע המנהל, ובירך אותו שיזכה לראות רוב נחת יהודית מכל משפחתו. בהמשך הודה ראש הישיבה למלמד החשוב, ואמר שאין איש יכול להבין מה משמעותו של מלמד שיושב עם ילדים רכים ומלמד אותם "עברי": "המלמד ר' בערל לוקח כל ילד באופן אישי, כאילו היה בנו שלו" - ציין ראש הישיבה, ובירך אותו שיזכה לראות רב נחת יהודית ממשפחתו מתוך בריאות איתנה.

"ראש הישיבה עמד על החשיבות שבחזרת ה"עברי" בבית עם הילדים. הוא אמר כי קשה לתאר עד כמה קריטי לימוד הקריאה עבור הילד, שכן הוא מלווה אותו לכל ימי חייו. ראש הישיבה הדגיש כי לימוד הקריאה אינו מסתיים בכיתה א', שכן גם כיתה ב' מוקדשת לביסוס ה"עברי".

"כל אב שבנו חשוב ויקר לו, צריך להקדיש מספר דקות ביום - לא נדרש יותר מכמה דקות - ולשבת עם בנו. למד עמו בכל יום חצי עמוד תהילים; עבור 'עברי' דרושה סבלנות ועקביות", סיים ראש הישיבה.

לבסוף העלה ראש הישיבה נקודה מרגשת במיוחד: "בכל פעם שאני נכנס לבניין הזה, אני מתרגש מחדש לראות מה התחולל כאן לפני שנים. יהודים הגיעו לאמריקה, ולא יכלו לשמור שבת בברוקלין; שכן אם רצו להביא לחם הביתה, נאלצו לעבוד בשבת רחמנא ליצלן. היו יהודים בעלי מסירות נפש שיצאו לכאן, להרי הקטסקילס; הם עזבו את העיר רק כדי שיוכלו לשמור שבת. הם בנו בתי כנסת מפוארים, וכאן שכן בית המדרש הגדול שלהם. אולם את העיקר הם שכחו: חינוך הבנים והבנות. הם זנחו לחלוטין את הילדים, ורחמנא ליצלן - לא נותר מהם דבר. והיום, אני מתרגש מכך שזכינו לקחת את הבניין הזה, ודווקא במקום שבו הם החמיצו, אנו משתמשים בו כעת לתלמוד תורה, לחינוך הבנים והבנות. קרוב לשש מאות ילדי ישראל לומדים בבניין זה!" חתם ראש הישיבה את דבריו בברכה יפה לכל המשתתפים.

לאחר מכן פרץ הקהל בריקודים מרוממים, כאשר ההורים נשאו את חתני סעודת החומש שלהם, שעטרו כתרים על ראשיהם. נוצר מעגל כפול: למטה רקדו האבות, ועל כתפיהם נאחזו הילדים עטורי הכתרים זה בזה. המחזה היה מתוק מדבש.

לסיום, שבו ההורים והסבים לבתיהם מלאי שמחה על שזכו שבניהם לומדים את התורה הקדושה.

סעודות חומש מרוממות בהיכל הקודש

"במהלך הימים האחרונים נערכו שני מעמדים מפוארים של סעודות חומש בתלמודי התורה של 'היכל הקודש' ברסלב..."

ביום חמישי שעבר התקיימה סעודת חומש מרהיבה בתלמוד תורה "היכל הקודש ברסלב" בווייליאמסבורג, כאשר ילדי כיתה א' המתוקים זכו לחגוג את מעמד התחלת לימוד החומש, לאחר שזכו ברוך השם לסיים את לימוד ה"עברי" הקדוש. כמנהג ישראל, אמרו הילדים את הפסוקים הראשונים של חומש ויקרא, לאחר שנשאלו מדוע הם עומדים על בימה. הילדים שרו ניגונים יפים, וההורים, הסבים והסבתות רוו רוב נחת יהודית.

ראש הישיבה שליט"א הביע את הודאתו לבורא עולם על שזכה לשבת בסעודת חומש של בן נוסף שזוכה לסיים את לימוד ה"עברי". הוא שיבח את המלמד החשוב, הר"ר נחמן ניישטיין שליט"א, הלומד עם הילדים במסירות כה רבה, משנן עמם את ה"עברי" הקדוש ומחדיר בהם שפע של תורה, אמונה ויראת שמים.

ביום ראשון, פרשת בלק (חקת-בלק בחו"ל), התמלאו אולמות בניין התלמוד תורה ב"שטעטל" בליברטי בהורים ובסבים, שבאו לשמוח בשמחת התורה ולהשתתף במעמד המרומם, עת ילדי כיתה א' שבקריה החלו את לימוד החומש הקדוש. מספר ילדים עלו להקריא את פסוקי החומש הקדוש, בעוד שאר הילדים חוזרים אחריהם בחן רב. לאחר מכן שרו הקהל ניגונים מרהיבים לכבודה של תורה.

ראשית, נשמעו דבריו של המנהל, הר"ר מרדכי אינדיג שליט"א, שעמד בדבריו על טהרתן של ילדי ישראל הרכים. הוא הדגיש כי בעת ששואבים נחת מהילדים המאירים שמתחילים ללמוד את החומש הקדוש, יש לזכור לבקש מהבורא יתברך שהילדים היקרים ימשיכו להיות קדושים ויקרים כל ימי חייהם. הוא ציין נקודה יפה "אף על פי שחוגגים 'סעודת חומש', מחלקים לילדים דווקא 'סידור', כדי לזכור שרק בכוח התפילה ניתן לזכות לראות נחת יהודית אמיתית מהילדים".

לאחר מכן נשמעו דברי המלמד, הר"ר בערל שניצלר שליט"א, שהודה להשם יתברך על שהגענו עד הלום. הוא הודה במיוחד להורים החשובים שמוסרים את נפשם יום-יום, מתחילת השנה ועד עתה, לחזור על קריאת ה"עברי" בבית עם ילדיהם. הוא הדגיש שאף על פי שהדבר אינו תמיד קל, הם הבינו את חשיבות העניין והקדישו לכך מזמנם.

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 דק' לפני השקיעה מנחה ימות החול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימות החול 9:00	20 דק' לפני השקיעה ערבית ימות החול 20:00	
---	---	30 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות 20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	30 דק' לאחר זמן הדה"ג 15 דק' לפני השקיעה	בני ברק רח' ירושלים 2 טבריה הרוב
---	20:15	10 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות 20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' אחרי השקיעה 10 דק' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5 בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	20 דק' לפני השקיעה 30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה 10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24 מוזיעין עילית רשב"י 19
---	---	20 דק' לפני השקיעה 30 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה 10 דק' לפני השקיעה	מו"ה יוהנן שור הי"ו ירושלים עה"ק
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 דק' לפני השקיעה 30 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה 5 דק' לפני השקיעה	מו"ה יוסף מערמלשטיין הי"ו קרית ברסלב לשמחת החלאקה לבנו אשר נ"ו למזל טוב
חבורה מוצאי שבת בשעה 22:30	---	מנחה מעריב ימי חול בזמן 20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה) ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	

מזה השדוף, ולפעמים על ידי איזה דבור יותר או על ידי איזה התקשרות או נסיעה או עבדא בשביל השדוף לפי שעה וכו' פנ"ל"; רואים מכף שכל דבר שעושים עבור בחור או בחורה כדי שימצאו את השידוף שלהם - אפילו שנה לא נגמר - זה גם משהו, פי זה מקרב את השידוף האמתי שלהם, ענין שם.

אם היא יכולה לעשות לה פנה דבר, תשמח שלא התחנתה איתה, כי אם היא אדם פנה שמסגל לעשות דבר שפנה - איתה לא צריך אותה; מוהר"א"ש למד אותנו פלל בחיים: 'אם מישוה לא צריך אותי אני לא צריך אותו אלה פעמים'.

קח את עצמך בידיים, תתחיל בפרנה עם עבודת השם שלך, לך להתפלל שלוש פעמים ביום את שלוש התפלות במגן, תתחיל בפרנה ללמוד את השיעורים שלך ותקדיש בכל יום קצת זמן להתבודדות; לך למקום שקט, שם תתבודד, תשיח את לבך אל השם ותברך, תספר להשם ותברך את כל הפרשיה, כמה שמח הית שאיתה כבר כמעט עומד להתחתן ופתאום הכל נעלם; תבקש ממנו שיפתן לך כח שתוכל להתחיל מעמד, ותבקש ממנו שיקרוב תמצא את השידוף שלך.

בבקשה תכתב לי כשאתה מתארס.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.
(עצתו אמונה בהעלותך תשפ"ו)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה נחמן יאקאבאוויטש הי"ו בית שמש
לשמחת בנו למזל טוב
החתן שמעון יאקאבאוויטש הי"ו עב"ג בת
מו"ה יצחק ראטה הי"ו בית שמש
מו"ה אהרן פרענקעל הי"ו בית שמש
לשמחת בנו למזל טוב
החתן צבי פרענקעל הי"ו עב"ג בת
מו"ה יוהנן שור הי"ו ירושלים עה"ק
מו"ה יוסף מערמלשטיין הי"ו קרית ברסלב
לשמחת החלאקה לבנו אשר נ"ו למזל טוב

